

Hoofdstuk 121

Lieve kleinkinderen,

Jullie weten natuurlijk niet wat 'hofsjonge' is. Nee, dat is Fries. Wij zeiden vroeger op ons dorp Kollumerpomp, in ons eigen Pomster dialect: 'hofke singe'. En dat betekent: fruit stelen uit een boomgaard.

Ja, dat deden die twee grote opgeschoten jongens in ons dorp. Op een mooie herfstavond toen het al bijna donker was, gingen ze op hun fiets naar de grote boomgaard dichtbij ons dorp. Ze sprongen over de sloot en met een stok werd het prikkeldraad omlaag gehouden. Ze waren in de boomgaard. De lekkerste appels plukten ze van de bomen. Ook een paar rijpe peren stopten ze in een papieren zak.

Maar wat was dat? Plotseling hoorden ze de boer, die met zijn grote herdershond op hen afkwam. Als aan de grond vastgenageld bleven ze staan. Weglopen? De hond zou hen pakken en in de benen bijten.

Nu moeten jullie weten dat deze boer één van de weinige boeren op ons dorp was, die geen lid was van onze Gereformeerde kerk.

'Zo,' zei hij op barse toon, 'dit zijn dus de dieven, die mijn fruit willen stelen! Hoe zijn jullie namen? Had ik het niet gedacht.... Op zondag braaf naast jullie ouders in de kerk zitten, met jullie schijnheilige gezichten, en door de week zijn jullie gewoon dieven die onderling nog ruzie maken ook....! Ja, jij gaat met je ouders elke zondag naar de kerk in ons dorp op De Pomp. En jij,' zei de boer, terwijl hij met zijn vinger naar de andere jongen wees, 'jij gaat met je papa en mama elke zondag op de fiets naar de kerk in Kollum! Jullie moeten allemaal beter naar Jezus luisteren.... Want die vindt dat niet goed!'

Ruzie met elkaar maken! Ja, ook in de kerk komt dat voor.... Jammer.

Hoofdstuk 121 - De tweede zendingsreis - Handelingen 15 : 34 - 41 Handelingen 16 : 1 - 12

Paulus wilde een rondreis maken bij alle gemeenten langs waar Barnabas en hij samen nieuwe Christengemeenten hadden gesticht.

Ja, samen met zijn vriend Barnabas wilde hij weer op reis. Maar, Paulus en Barnabas kregen hevige ruzie. En wel zo erg dat ze op een gegeven moment allebei met andere mensen aan hun tweede zendingsreis begonnen. Ja, allebei een andere kant uit....! Erg is dat.

Wat was er aan de hand? De bedoeling was dat ze deze keer samen via de geboorteplaats van Paulus, de stad Tarsus, door het Taurusgebergte naar de stad Derbe zouden gaan. Een reis die nog veel zwaarder en moeilijker zou worden dan hun eerste reis.

De neef van Barnabas, de jongeman Johannes Marcus, had verschrikkelijk veel spijt dat hij tijdens die eerste zendingsreis heimwee naar zijn moeder in Jeruzalem had gekregen. Dat hij zijn oom Barnabas en Paulus in de steek had gelaten. Dat wilde hij nu goed maken en graag, ja heel graag wilde hij nu weer mee. Oom Barnabas vond dat goed, maar Paulus zei: 'NEE.'

En hij voegde eraan toe: 'Liever geen helper dan iemand waar je niet op aan kunt.'

Ja, de vrienden Paulus en Barnabas kregen hierover een hevige ruzie.... Samen hadden ze zoveel doorgemaakt. En was Paulus nu vergeten wat Barnabas allemaal voor hem gedaan had? Nee, dat niet. Maar Paulus dacht alleen maar aan het doel van zijn tweede zendingsreis, aan zijn grote werk in dienst van Jezus en daar moest alles, ja alles voor wijken. Ook zijn vriendschap met Barnabas....

Het einde van dit '*slechte liedje*' was, dat ze uit elkaar gingen. Barnabas ging met zijn neef Johannes Marcus op zendingsreis naar het eiland Cyprus en Paulus ging op zoek naar een nieuwe metgezel, die op zijn tweede zendingsreis zijn grote hulp zou zijn.

Al heel snel had Paulus iemand gevonden die met hem mee wilde. Paulus vond deze meneer erg geschikt en ook betrouwbaar. Het was dezelfde Silas die met hem meegekomen was uit Jeruzalem. Zijn bijnaam was Silvanus. Hij stond bekend als een trouw discipel van Jezus. Hij was een Jood, maar wel kende hij de culturen in het buitenland. En wat ook heel erg belangrijk was, Silas had net zoals Paulus, ook het Romeinse burgerrecht.

Ook deze keer kwamen alle gemeenteleden bij elkaar om Paulus en Silas sterkte en een goede reis toe te wensen. Nadat ze met elkaar voor deze tweede zendingsreis om Gods Zegen hadden gebeden namen Paulus en Silas afscheid en gingen beide mannen op reis. Het zou een lange en bijzonder moeilijke tocht worden.

Ze bezochten eerst een paar gemeenten dichtbij Antiochië en daarna reisden ze naar Tarsus. Ja, en toen begon het zwaarste gedeelte van hun reis. Een zware tocht over hoge bergpassen. Ze liepen door een erg woest en eenzaam bergland. Nadat ze een lange omweg hadden gemaakt arriveerden ze geheel onverwachts, bij de Christenen van de gemeente Derbe. Natuurlijk waren ze daar allemaal heel blij om Paulus weer te zien. Diezelfde avond al begon Paulus de mensen opnieuw te vertellen van Jezus. Ja, waar het hart vol van is

En een dag later stond Paulus op een plein midden in de stad aan alle mensen het blijde nieuws van Jezus te vertellen.

Paulus en Silas vertellen de blijde boodschap van Jezus in de stad Derbe.

God zegende het werk van Paulus. Veel heidenen lieten zich in Jezus' Naam dopen. De Christengemeente in Derbe werd groot in aantal.

Van Derbe ging de reis verder naar Lystra.

Hier ontmoette Paulus een jonge man die een Joodse moeder had. Zijn vader was geen Jood. En omdat die vader was overleden was Timotheüs - zo was zijn naam - als baby niet besneden. Zijn moeder Eunice en zijn oma Loïs hoorden beide bij de Christengemeente. Van hen had Timotius de liefde van Jezus voor de mensen leren kennen. Ja, Timotheüs hield heel veel van de Here Jezus.

Toen Timotheüs Paulus en Silas hoorde spreken over Jezus had hij nog maar één wens: hij wilde heel graag met Paulus en Silas mee om aan de heidenen in andere landen van Jezus te vertellen. Paulus vond dit een goed idee. Maar, er was een probleem: iedereen wist dat de vader van Timotheüs een heiden en dat zijn moeder een Jodin was. Volgens de Joodse wet was Timotheüs dus een Jood. Maar hij was niet besneden. Omdat Paulus in elke nieuwe stad waar hij van Jezus wilde vertellen zich het eerst tot de Joden richtte, kon dit een probleem worden. Timotheüs, een Jood die niet besneden was.... Hoewel Paulus er beslist op tegen was dat bekeerde heidenen zich lieten besnijden, vond hij het in dit geval beter dat de Jood Timotheüs werd besneden.

Timotheüs had geen bezwaar. Nadat hij besneden was droeg hij moedig de felle pijn en de hoge koorts. Volgens Paulus was dit een bewijs dat hij voor Jezus alles over had. Met zo'n helper durfde Paulus het wel aan. En zo nam Timotheüs

afscheid van zijn moeder en zijn oma en ging met Paulus en Silas mee op zendingsreis.

Timotheüs gaat met Paulus en Silas mee op zendingsreis.

Ook in de stad Ikonium waren de mensen van de Christengemeente heel blij om Paulus weer te zien. Ze bleven er niet lang. Paulus wilde naar nieuwe plaatsen om ook daar van Jezus te vertellen.

Het plan was om naar de provincie Asia te gaan, maar dat lukte niet. In de bijbel staat dan: Maar de Heilige Geest hield hen tegen. Hoe, dat weten we niet. Toen gingen ze door Frygië naar het noorden en kwamen in het land van de Galaten. Daar moesten ze vrij lang blijven, want Paulus werd ziek. Maar daarom konden ze nog wel aan de heidenen van Jezus vertellen. Ook in deze stad ontstond een grote Christengemeente.

Toen Paulus weer beter was wilden ze verder reizen, het noorden in, naar de kustlanden aan de Zwarte Zee. Daar woonden veel Joden. Maar opnieuw moesten ze hun plannen wijzigen. De Heilige Geest liet hen niet naar Bithinië gaan. Ze moesten naar het noordwesten, zodat ze in **de havenstad Troas** kwamen, dichtbij de Dardanellen.

Vanaf de stad Lystra hadden ze nu meer dan zeshonderd kilometer afgelegd. Ze konden nu niet verder of ze moesten over zee naar Macedonië of Griekenland en dat was niet de bedoeling.

Ook in **de havenstad Troas** vertelden ze van de Here Jezus. Ook daar werd een Christengemeente gesticht. Lang bleven ze niet in deze havenstad. Ze wilden verder, weer het noorden in. *Maar voor de derde keer kwam de Heilige Geest tussenbeide.* Weer moesten ze hun plannen wijzigen.

Die nacht droomde Paulus. In zijn droom zag hij een man uit Macedonië staan. Die man smeekte: ‘Paulus, steek de zee over naar Macedonië en kom ons helpen!’

‘Paulus, steek de zee over naar Macedonië en kom ons helpen!’

De volgende ochtend vertelde Paulus aan zijn drie vrienden wat hij gedroomd had. Ja, hij vertelde zijn droom aan zijn drie vrienden, want behalve Silas en Timotheüs was nu ook dokter Lucas bij hen. Met zijn vieren waren ze het erover eens. Deze droom kon maar één ding betekenen: God riep hen naar de andere kant van de zee, naar het land Macedonië. Diezelfde dag nog probeerden ze een schip te vinden waarmee ze de overtocht konden maken.

Niet lang daarna staken ze de zee over naar Neapolis. Van daaruit reisden ze direct door naar Filippi. Dat was de eerste stad in Europa waar het blijde evangelie van Jezus verteld werd.

Tweede zendingsreis van Paulus